

Sygn. akt *XVII AmE 112/23*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Arkadiusz Zagrobelny

Protokolant – Sekretarz sądowy Dominika Zajdowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2024 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **sp. z o.o. z siedzibą w Ł.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 16 lutego 2023 r. znak: (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. kwotę 1 737 zł (tysiąc siedemset trzydzieści siedem złotych) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

/sędzia Arkadiusz Zagrobelny /

Sygn. akt *XVII AmE 112/23*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 lutego 2024 r.

Decyzją z dnia 16 lutego 2023 r. znak: (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej również jako: „Prezes URE”, „Pozwany”) na podstawie:

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2022r., poz. 2000) – (dalej również jako: „k.p.a.”),

- art. 30 ust 1 ustawy Prawo energetyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 1385) - (dalej również jako: „p.e.”),

- art. 115 § 1, art. 108 § 1, art. 107 § 2 pkt 2 w zw. z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1999 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651) – (dalej również jako: „o.p.”)

orzekł o solidarnej odpowiedzialności (...) sp. z o.o. (dalej również jako: „Odwołujący”, „Powód”) tj. komplementariusza ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna w likwidacji (dalej również jako: „Spółka”) za następujące należności:

1) zaległa opłata w kwocie (...) zł. z tytułu posiadanej przez Spółkę koncesji nr (...) z dnia 30 listopada 2012 r. określona decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...) (...) z dnia 1 marca 2022 r., którą to opłatę Spółka zobowiązana była obliczyć i wnieść na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki w terminie do dnia 31 marca 2017 r.,

2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych naliczane od kwoty wskazanej w pkt 1 za okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia wydania niniejszej decyzji, tj. w kwocie (...) zł.

(decyzja Prezesa URE z dnia 16.02.2023 r. k. 5-6v akt sąd.)

Odwołanie od decyzji (zaskarżając ją w całości) wniosł (...) sp. z o. o. z siedzibą w Ł. zarzucając jej naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 118 § 1 o.p. w zw. z art. 2 § 2 o.p. i art. 115 § 1 o.p., poprzez niezastosowanie i przez to nieuprawnione przyjęcie, że wydanie decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej jest dopuszczalne, mimo przedawnienia się prawa do wydania takiej decyzji.

Na podstawie wskazanego zarzutu Odwołujący wniosł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości

oraz

2. o zasądzenie na swoją rzecz pod Pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

(odwołanie Powoda z dnia 1.03.2023 r. k. 7-7v akt sąd.)

W **odpowiedzi na odwołanie** Prezes URE wniosł o jego oddalenie, oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany wskazał, że w jego ocenie w przedmiotowej sprawie prawo do wydania decyzji o odpowiedzialności powoda nie przedawniło się z uwagi na zawieszenie biegu terminu przedawnienia (art. 15 zzzr ust 1 pkt 3 Ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych – dalej również jako: Ustawa Covid).

(odpowiedź Prezesa URE na odwołanie z dnia 24.07.2023 r. k. 47-48v akt sąd.)

Powód, w **replie na odpowiedź**, podtrzymał odwołanie i wywodził, że art. 15zzr ust 1 pkt 3 Ustawy Covid nie dotyczy wstrzymania, rozpoczęcia i zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych.

(pismo powoda z dnia 9.11.2023 r. k. 54-55 akt sąd.)

W dalszym toku postępowanie strony podtrzymały prezentowane stanowiska.

(protokół z rozprawy z dnia 20.02.2024 r. k. 82-82v akt sąd.)

Sąd Okręgowy ustalił, następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna w likwidacji z siedzibą w Ł. posiada koncesję nr (...) z dnia 30 listopada 2012 r..

(okoliczność bezsporna k. 5 akt sąd., formularz opłaty z tytułu udzielonej koncesji na rok 2017 k. 1 akt adm.)

Spółka nie wniosła na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 31 marca 2017 r. opłaty koncesyjnej, zatem w dniu 19 października 2018 r. Prezes URE wezwał Spółkę do uregulowania zaległości z związanej z opłatą koncesyjną za rok 2017 r.

(okoliczność bezsporna k. 5 akt sąd., wezwanie do zapłaty z dnia 29.10.2018 r. k. 2 akt adm.)

Pismem z dnia 9 grudnia 2021 r. Prezes URE powiadomił Spółkę o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości opłaty z tytułu koncesji na obrót paliwami ciekłymi, którą to opłatę należało obliczyć i wnieść na rachunek Urzędu w terminie do dnia 31 marca 2017 r.

(okoliczność bezsporna k. 5 akt sąd., a ponadto pismo pozwanego z dnia 9.12.2021 r. k. 3-4v akt adm.)

Spółka wskazała, iż nie dysponuje środkami pozwalającymi na zadośćuczynienie wezwaniu. Ponadto, wniosła o dokonanie potrącenia opłaty koncesyjnej z kwotą złożonej Prezesowi URE kaucji gwarancyjnej.

(okoliczności bezsporne, pismo powoda z dnia 22.12.2021 r. k. 6 akt adm.)

W związku z powyższym decyzją z dnia 1 marca 2022 r. Prezes URE określił dla Spółki coroczną opłatę należną za 2017 r., którą należało obliczyć i wnieść na rachunek Prezesa URE w terminie do dnia 31 marca 2017 r. z tytułu koncesji na kwotę (...) zł. Wezwał jednocześnie Spółkę do uiszczenia tej kwoty wraz z odsetkami naliczanymi od dnia 1 kwietnia 2017 r.

(okoliczność bezsporna k. 5-5v akt sąd., a ponadto formularz opłaty z tytułu udzielonej koncesji na rok 2017 k. 1 akt adm., decyzja pozwanego z dnia 1.03.2022 r. k. 8-9 akt adm.)

Pismem z dnia 28 czerwca 2022 r. Pozwany ponownie wezwał Spółkę do zapłaty należności z tytułu opłaty koncesyjnej za rok 2017 r. wraz z odsetkami oraz kosztami upomnienia.

(okoliczność bezsporna pismo pozwanego z dnia 28.06.2022 r. k. 11-11v akt adm., z.p.o. k. 12-12v akt adm.)

W odpowiedzi na powyższe, Spółka wskazała, iż nie dysponuje środkami pozwalającymi na zadośćuczynienie wezwaniu do zapłaty.

(okoliczności bezsporne pismo powoda z dnia 12.07.2022 r. wraz z załącznikami k. 13-17 akt adm.)

W dniu 31 sierpnia 2022 r. został wystawiony tytuł wykonawczy, w związku z nieuiszczeniem przez Spółkę opłaty koncesyjnej za rok 2017.

(okoliczność bezsporna, tytuł wykonawczy z dnia 31.08.2022 r. k. 19-20v akt adm.)

Postępowanie egzekucyjne prowadzone w oparciu o powyższy tytuł wykonawczy przez Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego Ł. zostało umorzone postanowieniem z dnia 28 grudnia 2022 r. z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

(okoliczności bezsporne k. 5v akt sąd., a ponadto pismo Naczelnika (...) US Ł. z dnia 28.12.2022 r. k. 22-23v akt adm.)

W związku z powyższym, pismem z dnia 18 stycznia 2023 r. Prezes URE zawiadomił Powoda o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności Powoda (jako komplementariusza) ze Spółką za następujące należności: zaległą opłatę w kwocie (...)zł z tytułu posiadanej przez Spółkę koncesji oraz odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych.

(pismo pozwanego z dnia 18.01.2023 r. k. 26-27 akt adm.)

W czasie, gdy upływał termin płatności dochodzonej należności, komplementariuszem Spółki był Powód.

(pełny odpis KRS (...)sp. z o. o. s.k.a. w likwidacji k. 67-72v akt sąd.)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na niespornych twierdzeniach stron (art. 229 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c.). Twierdzenia te, mając oparcie w znajdujących się w aktach sprawy dokumentach (art. 245 oraz art. 246 k.p.c.) nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejsze sprawie poza sporem było, że:

1. Spółka nie uiściła należnej opłaty w kwocie (...) zł z tytułu koncesji, której termin zapłaty upływał 31 marca 2017 r.;
2. zarówno przepis art. 115 o.p., jak i pozostałe przepisy działu III ordynacji podatkowej (tj. przepisy od art. 21 do art. 119) stosuje się również do opłat, do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne organy aniżeli organy podatkowe (co wynika z art. 2 § 2 o.p.);
3. Pozwany jest takim „innym organem”;
4. Powód co do zasady ponosi odpowiedzialność za zobowiązania Spółki w oparciu o art. 115 § 1 o.p. (...komplementariusz spółki (...) komandytowo-akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki”);
5. z art. 118 § 1 o.p. wynika, że nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat;
6. kierując się wyłącznie treścią art. 118 § 1 o.p., Pozwany mógł wydać decyzję o odpowiedzialności Powoda najpóźniej w dniu 31 grudnia 2022 r.;
7. pozwany wydał natomiast zaskarżaną decyzję w dniu 16 lutego 2023 r.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się natomiast do tego, czy (z uwagi na treść art. 15zrzr Ustawy Covid) doszło do zawieszenia biegu terminu przedawnienia do wydania przez Pozwanego decyzji w sprawie odpowiedzialności osoby trzeciej (tj. Powoda) za przedmiotowe zobowiązania Spółki.

Pozwany argumentował, że z uwagi na ogłoszony w Polsce stan zagrożenia epidemicznego i treść wprowadzonych w związku z tym regulacji, doszło do zawieszenia biegu terminu przedawnienia w okresie od dnia 14 marca 2020 r. do dnia 23 maja 2020 r. (71 dni), i dlatego o 71 dni przedłuża się termin przedawnienia. W konsekwencji (zdaniem Pozwanego) termin na wydanie decyzji w przedmiotowej sprawie upływał nie z dniem 31 grudnia 2022 r. lecz 71 dni później tj. z dniem 12 marca 2023 r. (zaskarżona decyzja została zaś wydana 16 lutego 2023 r.).

Powód natomiast nie podzielał tego poglądu. Wskazywał, że art. 15zrzr Ustawy Covid nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie albowiem nie dotyczy on przedawnienia zobowiązań podatkowych.

W związku z powyższym, w kwestii przepisu art. 15 zrzr Ustawy Covid wskazać należy co następuje.

W dniu 8 marca 2020 r. weszła w życie Ustawa Covid (wówczas Ustawa nie regulowała kwestii odnoszących się do zawieszenia biegu terminu przedawnienia).

W dniu 14.03.2020 r. został wprowadzony na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stan zagrożenia epidemicznego (rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 14.03.2020 r. - Dz.U. 2020 poz. 433), a od 20.03.2020 r. – stan epidemii (rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 20.03.2020 r. Dz.U. 2020 poz. 491).

Następnie w dniu 31.03.2020 r. (została opublikowana i weszła w życie) ustawa z dnia 31.03.2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem covid-19, innych chorób

zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz. 568). Zmiana ustawy z dnia 2.03.2020 r. polegała m.in. na tym, że po art. 15 dodano art. 15a-15zzzi (art. 1 pkt. 14 ustawy z dnia 31.05.2020 r.).

Stosownie do treści **art. 15zzr ust. 1 pkt 3** Ustawy Covid w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg przewidzianych przepisami prawa administracyjnego terminów przedawnienia, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

W dniu 15.05.2020 r. została opublikowana ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa sars-cov-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875), która weszła w życie w dniu 16.05.2020 r. (art. 76 tej ustawy). Ustawa ta w art. 46 pkt. 20 uchyliła art. 15zzr Ustawy. Stosownie do treści art. 68 ust. 2 tej ustawy, terminy, o których mowa w art. 15zzr ust. 1 Ustawy, których bieg uległ zawieszeniu na podstawie art. 15zzr ust. 1 Ustawy, będą dalej po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W konsekwencji, zawieszony termin przedawnienia przewidziany przepisami prawa administracyjnego będzie dalej począwszy od dnia 24.05.2020 r. (16.05.2020 r. + 7 dni = 23.05.2020 r.).

Kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy termin określony przepisem art. 118 § 1 o.p. (tj. przepisem regulującym przedawnienie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej) jest terminem o którym mowa w art. 15zzr ust. 1 (tj. terminem przedawnienia przewidzianym przepisami prawa administracyjnego), czy też takim terminem nie jest. Kwestia ta mogła budzić (i w praktyce budziła) wątpliwości. W rezultacie doszło do podjęcia przez Sąd Siedmiu Sędziów Naczelny Sąd Administracyjny Uchwały z dnia 27 marca 2023 r. (I FPS 2/22) w której wyrażony został pogląd, że omawiany art. 15zzr ust. 1 pkt 3 Ustawy Covid nie dotyczy wstrzymania, rozpoczęcia i zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie pogląd ten podziela.

Powyższe oznacza, że za nietrafne zostało uznane przez Sąd stanowisko Pozwanego, iż z uwagi na regulację z art. 15zzr. Ustawy Covid, nie doszło do przedawnienia na podstawie art. 118 ust. 1 o.p..

W tych okolicznościach należało stwierdzić, iż Pozwany naruszył przepis art. 118 § 1 o.p. albowiem decyzja dotycząca solidarnej odpowiedzialności Powoda została wydana przez Pozwanego po upływie 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa Spółki.

W związku z tym, w oparciu o przepis art. 479⁵³ § 2 k.p.c., oraz na podstawie wyżej w uzasadnieniu wskazanych przepisów, Sąd uchylił zaskarżoną decyzję (**pkt I wyroku**).

O kosztach procesu (**pkt II wyroku**) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na uwzględnienie odwołania w całości, należało Pozwanego uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz Powoda zwrot kosztów procesu, które w sprawie niniejszej obejmowały: opłatę od odwołania w kwocie 1 000 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika Powoda (adwokata) w kwocie 720 zł, ustalone w oparciu § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 z zm.).

/sędzia Arkadiusz Zagrobelny/

Sygn. akt **XVII AmE 112/23**

ZARZĄDZENIE

(...)

/sędzia Arkadiusz Zagrobelny)